

Aleksander Czacki, S. Maciejewski, Lesław Myczkowski

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 13/1(133), 129-134

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z życia izb adwokackich

Izba katowicka

I. W dniu 5 listopada 1968 r. odbyła się w lokalu Rady Adwokackiej uroczysta akademія z okazji 50-lecia odzyskania Niepodległości oraz 51-letniej rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. W akademii wzięli udział adwokaci zamieszka-li w Katowicach oraz w miejscowościach podkatowickich, w tym również adwokaci-radcowie prawni.

II. W dniu 7 grudnia 1968 r. Koło ZBoWiD przy Radzie Adwokackiej zorganizowało zebranie wyjazdowe w Jednostce Wojskowej w N., na którym przedstawiciel WP oraz dziekan Rady Adwokackiej wygłosili referaty. Następnie odbył się pokaz nowoczesnej broni oraz spotkanie towarzyskie w kasynie Jednostki Wojskowej.

III. W dniu 11 grudnia 1968 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej otwarte zebranie POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, na którym przedyskutowano uchwały V Zjazdu PZPR.

Frekwencja — w szczególności ze strony adwokatów bezpartyjnych — była duża.

Dyskusja była bardzo ożywiona i zebranie dostarczyło wielu wytycznych do sporządzenia planu pracy POP PZPR na najbliższe półrocze.

IV. W dniach 28 i 29 listopada 1968 r. przeprowadzony został egzamin adwokacki, który złożyło 5 aplikantów, w tym 3 z wynikiem bardzo dobrym.

adw. Aleksander Czacki

Izba kielecka

I. W dniu 29 września 1968 r. w sali Klubu „Dziennikarza” odbyło się zebranie członków Izby Adwokackiej w Kielcach z udziałem kilkudziesięciu adwokatów, szczególnie licznie reprezentujących ośrodki terenowe. W zebraniu wzięli także udział przedstawiciele: Ministerstwa Sprawiedliwości, Naczelnej Rady Adwokackiej i Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Zebraniu przewodniczył dziekan Rady Adwokackiej, adwokat Jerzy Rak. Referat polityczny, którego tematem było omówienie postawy zawodowej i etycznej członków Izby na tle aktualnych wydarzeń politycznych, wygłosił sekretarz Rady Adwokackiej, adwokat Józef Strzykała.

Temat poruszony przez referenta wywołał ożywioną i ciekawą dyskusję uczestników. Między innymi w dyskusji wzięli udział także przedstawiciele Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. Henryk Czajkowski, który m.in. podkreślił dodatnie przemiany, jakie się dokonały i dokonują nadal w adwokaturze.

Dyskusję podsumował przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Roman Dmowski, który szczególnie nacisk położył na humanitaryzm w wymiarze sprawiedliwości i na związane z tym zadania adwokatów.

II. Dnia 21 listopada 1968 r. z inicjatywy i na zaproszenie Rady Adwokackiej w Kielcach odbyło się spotkanie przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości celem omówienia zagadnień wynikających z bieżącej współpracy sądów, prokuratury i adwokatury kieleckiej.

W spotkaniu wzięli udział: Prezes Sądu Wojewódzkiego w Kielcach mgr Jan Borodej i Prokurator Wojewódzki — mgr Tadeusz Chrzan, Radę Adwokacką zaś reprezentował dziekan Jerzy Rak.

Ponadto uczestniczył w spotkaniu z-ca kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR mgr Jan Zajac.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Jan Borodej poinformował uczestników o trybie, terminach i zamierzeniach związanych z likwidacją Ośrodka Zamiejscowego w Radomiu Sądu Wojewódzkiego w Kielcach, co ma szczególne znaczenie dla planowanego rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby.

Uczestnicy spotkania wymienili poglądy na temat usprawnienia pracy wszystkich trzech pionów wymiaru sprawiedliwości.

Rozpatrzono też problem bardziej wszechstronnego szkolenia ideologicznego, a zwłaszcza młodzieży prawniczej.

Postulowano wreszcie odbywanie podobnych spotkań w przyszłości w sposób systematyczny.

III. Specyfika geograficzna woj. kieleckiego sprawia, że działalność środowiska prawniczego koncentruje się wokół 2 ośrodków: Kielc i Radomia, tj. miast, gdzie funkcjonują agendy Sądu Wojewódzkiego (w Radomiu — Wydział Zamiejscowy).

Ośrodek radomski, obejmujący do niedawna swoim zasięgiem m. in. pow. radomski oraz powiaty i miasta: Białobrzegi, Iłża, Kozienice, Lipsko, Opatów, Ostrowiec, Sandomierz, Starachowice i Zwoleń, grupuje 85 adwokatów, z czego 41 czynnych jest w samym Radomiu.

Regionalne ambicje właściwe temu miastu spowodowały, że grupa adwokatów radomskich ukształtowała się w prężny ośrodek, posiadający własny, bardzo ciekawy wycinek życia zawodowego, politycznego, społecznego i kulturalnego, co absolutnie nie oznacza, żeby koledzy ci stali poza działalnością ogólnowoje-wódzką.

Między innymi dwaj adwokaci z terenu Radomia są członkami Rady Adwokackiej, a 5 — członkami innych organów Izby.

Szczególnie mocno reprezentowany jest ośrodek radomski w radach narodowych. Tak więc adwokat Romuald Sereżyński i adwokat Jan Brudnicki są członkami Miejskiej Rady Narodowej, adwokat Jerzy Skorzyński jest członkiem Komisji Miejskiej Rady Narodowej, adwokat Maria Gajewiczowa jest członkiem Komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej. Poza tym adwokatura radomska reprezentowana jest także w organach Frontu Jedności Narodowej (adwokaci: Maria Gajewiczowa, Jerzy Skorzyński i Władysław Rumistrzewicz).

W dziedzinie pracy społecznej adwokat Aleksander Czaplicki kieruje od przeszło 7 lat bardzo ciekawą akcją dotyczącą aktualnej informacji polityczno-nauko-

wej, zwanej popularnie w Radomiu „Błyskawica”. Dzięki tej jego działalności nie tylko adwokaci, ale również społeczeństwo Radomia mają możliwość cotygodniowych kontaktów z wybitnymi politykami (także zagranicznymi), naukowcami, publicystami itp. Z trybuny „Błyskawicy” przemawiali już uczeni tej miary, co profesorowie: Kotarbiński, Michałowski, Zonn i inni, ambasadorzy Węgier, Wietnamu i innych państw oraz publicyści: Warneńska, Budrewicz, Kąkol i inni.

Spośród innych aktywistów TWP szczególnie wyróżnia się adwokat Józef Pietraś, który w ciągu trzech lat wygłosił około 200 odczytów na najbardziej aktualne tematy.

Adwokat Waclaw Błoński z grupą kolegów rozwinął szeroką działalność w dziedzinie pracy z młodzieżą niestowarzyszoną. Działalność ta, prowadzona w ramach TKKF, spowodowała zorganizowanie — w ramach szerzenia kultury fizycznej — stosunkowo dużej grupy młodzieży niestowarzyszonej.

Nie zabrakło też przedstawicieli ośrodka radomskiego w pracach Ligi Kobiet, gdzie poza prowadzeniem tradycyjnego już poradnictwa adwokatki Jadwiga Lisowska i Krystyna Sar są członkiniami władz instancji miejskiej. Przedstawiciele adwokatury są także we władzach i pracach ZBoWiD-u (adwokaci Pietraś i Minajew), LOK-u (adwokaci Wlazło i Kołodziejski) i RTN (adwokaci Gajewiczowa i Czaplicki).

Aktywizacja ośrodka radomskiego była możliwa dzięki należycie prowadzonej pracy politycznej miejscowej Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR i terenowych ogniw stronnictw politycznych.

Tylko w okresie ubiegłego roku POP przeprowadziła 3 otwarte zebrania partyjne i 2 zebrania środowiskowe, z których pierwsze przeprowadzono z udziałem sekretarza Rady, adwokata Józefa Strzykały i innych członków Rady, drugie zaś z udziałem dziekana Rady adwokata Jerzego Raka.

Na otwartym zebraniu POP w dniu 6 kwietnia 1968 r. adwokaci radomscy omówili wypadki marcowe i uchwalili odpowiednią rezolucję, skierowaną następnie do Komitetu Centralnego PZPR.

Na otwartym zebraniu w dniu 10 maja 1968 r. adwokaci radomscy omawiali wypadki w Czechosłowacji, a na otwartym zebraniu w dniu 20 września 1968 r. poddane zostały dyskusji tezy na V Zjazd PZPR. Tematem otwartego zebrania środowiska radomskiego w dniu 21 listopada 1968 r. była kwestia rewizjonizmu i aktualnej sytuacji międzynarodowej. Wysoce cenionymi prelegentami specjalizującymi się w problemach politycznych są adwokaci Tadeusz Denisso i Aleksander Noll, często wykorzystywani przez instancje partyjne w pracy także poza środowiskiem adwokackim.

I z b a p o z n a ń s k a

I. W zakresie doskonalenia zawodowego adwokatów Rada Adwokacka w Poznaniu zorganizowała trzy zamknięte sympozja kilkudniowe, z których pierwsze było poświęcone wyłącznie problematyce cywilistycznej, drugie — zagadnieniom projektu nowego prawa karnego, wreszcie trzecie, przeznaczone tylko dla adwokatów-radców prawnych, dotyczyło prawa gospodarczego i prawa pracy. Oprócz wykładów na tematy prawne sympozja obejmowały także dziedzinę społeczno-polityczną dotyczącą sytuacji międzynarodowej i ruchu robotniczego, ze szczególnym zwróceniem uwagi na sytuację w Czechosłowacji oraz wydarzeń marcowych w Polsce.

Wykładowcami oraz kierownikami dyskusji byli profesorowie Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza oraz wybitni znawcy poruszanych tematów, jak np. prof. dr Adam Łopatka, prof. dr Tadeusz Cyprian, prof. dr Zygmunt Nowakowski, red. Leonard Wąchalski i inni.

Aktualność i dobór tematów, wysoki poziom dyskusji, jej powszechność i duża frekwencja sprawiły, że sympozja te zyskały pełną aprobatę uczestników i zobowiązały Radę Adwokacką w Poznaniu do kontynuowania tej formy szkolenia w przyszłości.

Dodać wypada, że nie jest to jedyna forma podnoszenia wiedzy fachowej i społecznej adwokatury poznańskiej, gdyż obok tego prowadzi ona szkolenie wewnętrzzespołowe, międzypołowe oraz comiesięczne wykłady na wybrane tematy dla wszystkich członków naszej Izby.

Podkreślenia wymaga szkolenie społeczno-polityczne, prowadzone już od kilku lat przez POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Poznaniu na otwartych zebraniach partyjnych, na których znani wykładowcy i działacze w ruchu robotniczym wygłaszają referaty na aktualne tematy z życia gospodarczego i politycznego, sytuacji międzynarodowej itp.

Poważna dyskusja, pytania i wypowiedzi znamionują duże zainteresowanie obecnych na tych zebraniach.

Ta forma doszkalania przyjęła się w Izbie poznańskiej, będzie więc ona w przyszłości kontynuowana i pogłębiana.

II. Adwokatura poznańska włączyła się czynnie w dyskusję nad тезami na V Zjazd PZPR, czego podsumowaniem było zebranie aktywu społeczno-politycznego Izby poznańskiej w dniu 12 września 1968 r. przy współudziale przedstawicieli miejscowych instancji partyjnych, Ministerstwa Sprawiedliwości i Naczelnej Rady Adwokackiej.

Na zebraniu tym wygłoszono referat pt. „Zadania adwokatury poznańskiej w świetle тез na V Zjazd Partii”. Rozwinięta w związku z tym dyskusja poruszyła szeroki wachlarz zagadnień dotyczących roli adwokatury w społeczeństwie ze szczególnym podkreśleniem jej zadań jako trzeciego czynnika wymiaru sprawiedliwości. Ponadto podkreślono w dyskusji duże zaangażowanie adwokatury w pracy społeczno-politycznej, jej aktywny udział w masowych organizacjach, nie włączony do bilansu adwokatury jako takiej.

Dyskutanci postulowali w związku z tym, żeby Rada Adwokacka przyjęła bardziej kierowniczą rolę nad społeczną stroną działalności adwokatury oraz żeby w odpowiedni sposób inspirowała jej kierunki. Dyskutanci sugerowali przy tym, iż miejscowe organy — tak polityczne, jak i administracyjne oraz społeczne — powinny mieć świadomość tego, że na adwokatwę można liczyć i że jest ona gotowa w każdej chwili wykonać powierzone jej zadania.

III. Rada Adwokacka w Poznaniu z inicjatywy POP zorganizowała kilka wycieczek do ZSRR i NRD.

Na podkreślenie zasługują przede wszystkim kontakty osobiste nawiązane z kolegami z Moskwy, gdzie bardzo serdecznie przyjęto adwokatów poznańskich. Wrażenia z tych wycieczek są tematem zebrania członków koła TPPER przy Radzie Adwokackiej. Ostatnio na przykład Zarząd Koła TPPER przy tej Radzie zorganizował otwarte spotkanie z prelekcją na temat: „Moskwa i Leningrad w oczach polskiego turysty”. W czasie prelekcji został wyświetlony film nakręcony przez kolegów-prelegentów.

Rada Adwokacka zamierza tę formę popularyzowania wiedzy o krajach socjalistycznych utrzymać, a nawet rozszerzyć i wykorzystywać ją do zapoznawania ogółu adwokatury przez uczestników wycieczek.

adw. S. Maciejewski

I z b a w a r s z a w s k a

Kursokonferencja w Spale. W miesiącu październiku 1968 r. Rada Adwokacka w Warszawie zorganizowała dla adwokatów-radców prawnych kursokonferencję w Spale, która odbyła się w dwóch turnusach: pierwszy turnus rozpoczął się w sobotę 13.X.1968 r., a zakończył w środę 16.X.1968 r., drugi zaś turnus odbył się w dniach od 16 do 20.X.1968 r.

Inicjatywa zorganizowania kursokonferencji wyszła od Komisji do Spraw Radców Prawnych przy Radzie Adwokackiej w Warszawie, na czele której stoi adw. Ryszard Marek, członek Rady. Inicjatywa Komisji spotkała się z pełnym poparciem Prezydium Rady Adwokackiej, które wyasygnowało potrzebne fundusze na opłacenie kosztów: pobytu uczestników, przejazdu autokarem w obie strony i honorariów dla wykładowców. Ponadto członkowie Prezydium Rady interesowali się samym przebiegiem kursokonferencji, gdyż w I turnusie uczestniczył w charakterze gościa wicedziekan Lucjan Gluza, a w czasie II turnusu przyjechał do Spały dziekan Zygmunt Skoczek, zapraszając do przyjazdu Wiceministra Sprawiedliwości K. Zawadzkiego oraz sekretarza POP PZPR przy Radzie Adwokackiej adw. J. Borodę. W czasie trwania I turnusu obecny był również na jednym z wykładów Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Zdzisław Krzemiński.

Program kursokonferencji, opracowany przez zespół doskonalenia zawodowego Komisji do Spraw Radców Prawnych, przewidywał odbycie na każdym turnusie po 5 wykładów. Niestety, wobec choroby jednego z prelegentów doszły do skutku jedynie 4 wykłady, a mianowicie:

- 1) wykład na temat nowych zasad odszkodowawczych z tytułu wypadków przy pracy, wygłoszony przez dyr. Gortata z Komitetu Pracy i Płac,
- 2) wykład z zakresu problematyki pracy zawodowej adwokata-radcę prawnego, wygłoszony przez adw. Witolda Dąbrowskiego, skarbnika NRA,
- 3) wykład na temat roli jednostek gospodarki uspołecznionej w postępowaniu egzekucyjnym, wygłoszony przez adw. Franciszka Wentowskiego, radcę prawnego Centrali Banku Inwestycyjnego,
- 4) wykład na tematy ideologiczne (wojna psychologiczna), wygłoszony przez adw. Edmunda Mazura, sekretarza Redakcji „Palestry”.

W obu turnusach wzięło udział łącznie 105 adwokatów-radców prawnych (nie licząc gości i wykładowców), w tym 52 osoby w turnusie I, a 53 — w turnusie II. Ze względu na chorobę nie wzięło udziału w kursokonferencji 5 osób.

Kierownictwem organizacyjno-administracyjnym każdego turnusu zajmowali się koledzy, wyznaczeni przez Radę Adwokacką z grona członków Komisji do Spraw Radców Prawnych. W pierwszym turnusie funkcje te pełnili adw. Leszek Pichelski i adw. Lesław Myczkowski, w drugim turnusie — adw. Piotr Król i adw. Stanisław Niesłuchowski.

W czasie wolnym od zajęć uczestnicy kursokonferencji zwiedzali okolice Spały, zbierali grzyby lub przebywali w Klubie Wczasowym FWP, gdzie przy szklance kawy można było pogawędzić na tematy zawodowe bądź odświeżyć lub zawrzeć nowe znajomości.

Według opinii uczestników, najciekawsza była prelekcja adw. Mazura na temat „wojny psychologicznej”, która wywołała szereg zapytań i ożywioną dyskusję. W dyskusji tej uczestniczył także Wiceminister Zawadzki.

Wszyscy obecni w Spale akcentowali duże znaczenie tego rodzaju spotkań, które w pracy adwokatów-radców prawnych liczą się chyba więcej niż u adwokatów zespólnych, a to ze względu na odmienność formy wykonywania obsługi prawnej. Adwokat zespólny bowiem pracuje w gronie kolegów, dzieli się z nimi uwagami i wymienia doświadczenia, gdy tymczasem adwokat-radca prawny pracuje przeważnie sam lub w małym gronie, tracąc wskutek tego możliwość bieżącej współpracy z kolegami.

Spotkania na kursokonferencjach poza stałym miejscem swego zamieszkania, przy całkowitym oderwaniu się od normalnych zajęć zawodowych i obowiązków rodzinnych, spełniają zatem bardzo pożyteczną rolę, gdyż z jednej strony — przez dobrane odpowiedniej tematyki wykładów — pogłębiają wiadomości zawodowe, a z drugiej strony — umożliwiają wymianę doświadczeń i podzielenie się wątpliwościami na tle codziennej praktyki z innymi kolegami, stanowiąc zarazem okazję do bliższego poznania się i zadzierżgnięcia stałej współpracy zawodowej.

Należy w tym miejscu podkreślić, że Rada Adwokacka w Warszawie w pełni docenia znaczenie tego rodzaju spotkań i że podobne konferencje miały już miejsce w Kazimierzu (dla adwokatów-radców prawnych) i w Nieporęcie (dla adwokatów zespólnych). Ożywienie więzi między adwokatami-radcami prawnymi a innymi członkami Izby warszawskiej znajduje się stale w sferze bieżących zainteresowań Prezydium Rady Adwokackiej, które w pełni docenia fakt, że w naszej Izbie aż 460 adwokatów (według stanu na 1.I.1967 r.) wykonuje czynności radcy prawnego. Żywe zainteresowanie pracami Komisji do Spraw Radców Prawnych wyraża się m.in. w tym, że na wielu posiedzeniach tej Komisji obecny jest dziekan lub jeden z jego zastępców, a wszelkie sprawy przedstawiane przez Komisję rozpatrywane są przez Radę Adwokacką z wielką życzliwością, przy czym Prezydium Rady samo podsuwa Komisji niektóre problemy do opracowania.

Na podstawie doświadczeń z odbytych dotychczas kursokonferencji dla adwokatów-radców prawnych można zaryzykować twierdzenie, że jest to jedna z najbardziej celowych form współpracy samorządu z członkami Izby — radcami prawnymi.

adw. Lesław Myczkowski